

4) Опредѣлете, что е:

Година, десятилетіе, столѣтіе, мѣсяць, денонощіе, день, ношь, утро, вечеръ, полдень, полуношь, седмица, недѣля, понедѣльникъ, вторникъ и пр. дѣльникъ, праздникъ.

5) Опредѣлете, что е:

Майка, баша, сынъ, дъщеря, братъ, сестра, стрыка, уйка, уйна, стрына, дѣда, баба, прадѣда, прабаба, зять, тестъ, тыща, шурей, снаха, етърва, зълва, свекърва, свекъръ.

6) Опредѣлете, что е:

Стадо, рой, пълкъ, войска, классъ, народъ.

7) Изъ каквы вещества ся правятъ разны ястія и питія?

8) Каквы вещества ся употрѣбляватъ, кога ся гради каша?

§ 57.

Собствены сжществителны имена.

1. За да можтъ да отличаватъ отдѣльны-тъ прѣдметы, които принадлежатъ на единъ строй, сговорилися да имъ даватъ възъ общи-тъ имена други собствены. Н. п. на коне-тъ выкатъ: Вранчо, Кульо, Дорчо и пр. на волове-тъ: Мурго, Сивчо, Крънчо и пр.; на кучета-та: Моска, Султанъ, Кадеръ и пр.; на человекы-тъ: Александръ, Иванъ, Стоянь, Драганъ, Марія, Слава и пр. На различни-тъ страны отъ земь-тж: Богданія, България, Россія, Франція и пр.; на народы-тъ: Българе, Ромъне, Руссы, Французы и пр.; на рѣкы-тъ: Дунавъ, Прутъ, Марица и пр.

Имя, което ся дава само на единъ прѣдметъ отъ цѣль строй, наричася *имя собствено*.

2. Собствены имена даваме на неодушевлены прѣдметы, на животны и на человекы. Собствены-тъ имена, съ които ныя зовемъ единъ другыго, не сж твърдъ много: затова често мнозина человекы иматъ еднаквы имена, или бывать одноимцы. н. п. много има Ювановцы, Стояновцы и пр. Но кога говоримъ: Юванъ, Стоянь, Драганъ, Марія, Слава и пр., то всякога подразумъваме едно извѣстно лице. Много пати употрѣбляваме собствены-тъ имена наедно съ общи-тъ: н. п. рѣка Дунавъ ся излива въ Черно море.